

27 martie – 2 aprilie

Ce s-a întâmplat?

Textul de memorat: „Apoi Dumnezeu a zis: «Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târâtoarele care se mișcă pe pământ.» Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut.” (Geneza 1:26-27)

Raportul biblic despre crearea omului este plin de speranță, de fericire și de desăvârșire. Fiecare zi a Creațiunii s-a încheiat cu declarația divină că lucrurile create erau „bune”. Cu siguranță acest lucru nu a inclus taifunuri, cutremure de pământ, foamete și boli.

Ce s-a întâmplat?

Cea de-a șasea zi a Creațiunii s-a încheiat cu declarația divină că toate erau „foarte bune”, și aceasta pentru că atunci Domnul a creat niște ființe după chipul Său: oamenii. A fost ceva ce El nu făcuse cu privire la nimic până atunci în raportul cărții Geneza. Bineînțeles, aceste ființe erau perfecte în toate privințele. Trebuie să fi fost! La urma urmei, ele au fost create după chipul lui Dumnezeu. În acest cadru, firește că din rândul lor nu au făcut parte criminali, hoți, mincinoși, șarlatani și alții din rândurile lor. Cum așa?

Studiul din săptămâna aceasta analizează Creațiunea, ce a făcut Dumnezeu mai întâi, și apoi ce s-a întâmplat cu acea creație perfectă. În final, vom aborda și tema trimestrului: Ce face Dumnezeu pentru a îndrepta din nou lucrurile.

Studiul pe scurt: *Ce ne învață Biblia despre origini? Ce fel de relație a vrut Dumnezeu să aibă cu omenirea? Care a fost scopul pomului cunoștinței binelui și răului? Ce speranță le-a fost dată lui Adam și Evei imediat după căderea lor în păcat?*

Duminică, 28 martie – Întrebări fundamentale

„La început, Dumnezeu a creat cerurile și pământul” (Geneza 1:1).

Un om de știință tocmai își terminase prezentarea despre orbitele planetelor în jurul Soarelui și despre orbita Soarelui în jurul centrului galaxiei, când o doamnă în vârstă, cu niște teniși negri în picioare, s-a ridicat și a spus că pământul era un disc plat care stă pe spatele unei broaște-țestoase. În glumă, omul de știință a întrebat pe ce stătea broasca-țestoasă, iar doamna i-a răspuns că țestoasa stătea pe o altă țestoasă.

„Doamnă”, a continuat glumind omul de știință, „până la urmă pe ce stă *acea* broască-țestoasă?” Doamna i-a răspuns: „Pe o altă broască-țestoasă.” Dar până să apuce omul de știință să întrebe pe ce stătea și *acea* țestoasă, doamna a izbucnit: „Păstrează-ți energia, băiete, sunt țestoase peste tot, până jos!”

Oricât de hazlie ar fi, istorioara de mai sus are legătură cu cea mai importantă chestiune a existenței umane: natura universului însuși. Ce este lumea aceasta? Cum am ajuns aici? Și unde mergem, în cele din urmă?

Acestea sunt întrebările fundamentale pe care și le pot pune oamenii, deoarece înțelegerea noastră cu privire la cine suntem și cum am ajuns aici va avea un impact asupra modului în care trăim în timp ce suntem aici.

1. Cum răspund textele următoare, fiecare în felul său, la unele dintre întrebările de mai sus? Care este ideea comună tuturor? Geneza 1:1; Psalmii 100:3; Isaia 40:28; Faptele 17:26; Efeseni 3:9; Evrei 1:2,10

Interesant în legătură cu Geneza 1:1 (și cu celelalte texte) este faptul că Domnul nu încearcă să demonstreze că El este Creatorul. Nu există argumente elaborate pentru a dovedi acest lucru. El este afirmat simplu și clar, fără nicio încercare de a-l justifica, explica sau dovedi. Fie îl acceptăm prin credință, fie nu. De fapt, credința este *singura modalitate* prin care îl putem accepta, dintr-un simplu *Studiu Biblic, Trim. II, 2021 – Făgăduința: legământul cel veșnic al lui Dumnezeu*

motiv: nimeni dintre noi nu a fost acolo ca să vadă procesul creării în sine. Ba chiar ar fi fost logic imposibil ca noi să fi fost prezenți la crearea noastră. Chiar și adepții secularismului, indiferent de concepțiile lor cu privire la origini, trebuie să adopte acele concepții tot prin credință și din același motiv: niciunul dintre noi nu a fost acolo ca să asiste la eveniment.

Dumnezeu ne cere să acceptăm prin credință că El este Creatorul, dar ne oferă și motive întemeiate pentru această credință. Care crezi că sunt argumentele pentru care este logic să credem că existăm fiindcă un Creator ne-a așezat aici în mod deliberat, în contrast cu teoria conform căreia am apărut din pura întâmplare.

Luni, 29 martie – După chipul Creatorului (Geneza 1:27)

2. Biblia afirmă că Dumnezeu l-a creat pe om - parte bărbătească și parte femeiască - „după chipul Său” (Geneza 1:27). Pe baza acestei idei, răspunde la următoarele întrebări:

Ce înseamnă faptul că Dumnezeu ne-a creat după chipul Său? În ce fel suntem noi „după chipul Său”?

Potrivit raportului din Geneza, a mai făcut Dumnezeu și altceva „după chipul Său”, în afară de om? Dacă nu, ce ne spune aceasta despre statutul nostru unic, spre deosebire de restul creației de pe pământ? Ce lecții putem extrage din această diferență?

Ce altceva se mai poate găsi în raportul despre crearea omului care diferențiază rasa umană de tot ceea ce Domnul mai crează? Vezi Geneza 2:7,18-25.

Deși trebuie să vorbim despre Dumnezeu în termeni omenești, nu trebuie să uităm că El este o ființă spirituală (Ioan 4:24), cu însușiri divine. Tot ce putem spune este că, în natura noastră fizică, mintală și spirituală, noi Îl reflectăm într-un anumit mod pe Creatorul nostru, oricât de multe lucruri despre El rămân încă învăluite în mister, cel puțin pentru noi. Cu toate acestea, Biblia subliniază aspectul spiritual și pe cel mintal al ființei noastre. Noi putem dezvolta și îmbunătăți aceste aspecte. Ceea ce face posibilă o relație dătătoare de viață cu Dumnezeu este unicitatea minții noastre, ceva ce nimic din restul creației lui Dumnezeu de pe pământ pare să nu fie în stare să facă.

Atât bărbații, cât și femeile împărtășesc privilegiul de a fi făcuți după chipul lui Dumnezeu. În crearea lor nu există niciun indiciu al inferiorității unuia față de celălalt. Dumnezeu Însuși i-a făcut din același material. Dumnezeu i-a făcut pe amândoi egali din start și i-a așezat împreună într-o relație specială cu El. Amândoi au avut aceeași ocazie de a-și dezvolta caracterul dat de Dumnezeu într-un mod în care avea să-I aducă slavă lui Dumnezeu.

„Dumnezeu personal i-a dat lui Adam un tovarăș. El i-a făcut ajutorul «potrivit pentru el», un ajutor care să-i corespundă, unul care era potrivit să fie tovarășul său și care putea fi una cu el în iubire și simpatie. Eva a fost creată dintr-o coastă luată de la Adam, aceasta însemnând că ea nu trebuia să-l controleze, să-l stăpânească pe el, care era capul, dar nici să fie călcată în picioare ca fiind inferioară, ci să stea lângă el ca fiind egali, să fie iubită și ocrotită de el.” – Ellen G. White, *Patriarhi și profeți*, p. 46.

Marti, 30 martie – Dumnezeu și omenirea (Geneza 1:28,29)

Observă care au fost primele cuvinte pe care Dumnezeu li le-a adresat oamenilor, cel puțin așa cum apar ele în Scriptură. El le-a îndreptat atenția spre abilitatea lor de a procrea, de a face să li se înmulțească specia. Apoi, le-a îndreptat atenția spre pământ, spre creație, și le-a spus să-l umple, să-l supună și să-l stăpânească. De asemenea, Dumnezeu le-a vorbit despre plantele pe care le puteau mânca. Pe scurt, conform Bibliei, primele cuvinte ale lui Dumnezeu adresate bărbatului și femeii s-au referit în mod specific la interacțiunea și la relația lor cu lumea fizică.

3. Ce ne spun versetele de mai jos despre modul în care vede Dumnezeu lumea materială? Implică ele că există ceva rău în lucrurile materiale și în faptul de a ne bucura de ele? Ce lecții putem învăța din aceste scene timpurii ale istoriei omenești despre modul în care ar trebui să ne raportăm la creație? Geneza 1:28,29

De asemenea, cu aceste cuvinte, Dumnezeu face primii pași spre o relație cu omenirea. El le-a vorbit primilor oameni, le-a dat porunci, le-a spus ce să facă. Există și o responsabilitate implicată în aceste cuvinte. Dumnezeu le-a cerut să fie stăpâni peste această minunată creație pe care El Însuși a făcut-o.

4. În textul de mai jos se spune că Dumnezeu i-a binecuvântat pe Adam și pe Eva. Ce înseamnă aceasta? Ce fel de relație implică acest lucru între ei și Creatorul lor? Geneza 1:28

Dumnezeu li Se adresează lui Adam și Evei ca unor ființe inteligente care pot răspunde la bunătatea Lui și pot intra în comuniune și părtășie cu El. Pe lângă aceasta, ca niște creaturi-copii, Adam și Eva erau dependenți de binecuvântarea și de grija Tatălui lor Creator. El le oferea tot ceea ce ei aveau nevoie. Ei nu au făcut nimic ca să merite ceea ce El le dădea. Primeau pur și simplu ceea ce nu câștigaseră singuri.

Când citim despre crearea bărbatului și a femeii, putem vedea înaintea de păcat elemente ale tipului de relație pe care Dumnezeu vrea să o avem cu El acum, după păcătuire. Recapitulează studiul zilei de azi și vezi ce analogii poți găsi care să te ajute să înțelegi modul în care ne putem raporta la El chiar și în starea noastră căzută.

Miercuri, 31 martie – La pomul cunoștinței binelui și răului

„Domnul Dumnezeu a dat omului porunca aceasta: «Poți să mănânci după plăcere din orice pom din grădină, dar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreșit», (Geneza 2:16,17). Testul acesta le-a oferit lui Adam și Evei posibilitatea de a-și exercita liberul-arbitru. De asemenea, testul le-a oferit ocazia de a răspunde pozitiv sau negativ la relația lor cu Creatorul. El mai arată și că Dumnezeu i-a făcut ființe morale libere. La urma urmei, dacă n-ar fi avut posibilitatea de a nu asculta, de ce S-ar mai fi preocupat Domnul, de la bun început, să-i avertizeze cu privire la ascultare?

„Tot ceea ce a avut loc înainte de capitolul 2 a pavat calea spre acest punct culminant [Geneza 2:16-17]. Viitorul rasei umane se concentrează în jurul acestei singure opreliști. Omul nu trebuie să fie dezorientat de o mulțime de chestiuni. O singură poruncă trebuie avută în vedere. Astfel, prin faptul că a restrâns numărul interdicțiilor la una singură, Iehova oferă dovezi ale milei Sale. În plus, pentru a demonstra că această singură poruncă nu este grea, Domnul o așază în contextul unei permisiuni mai cuprinzătoare: «din orice pom din grădină», – H. C. Leupold, *Exposition of Genesis*, vol. 1, p. 127.

Prin chemarea adresată lui Adam și Evei de a asculta de voia Lui, Dumnezeu le-a spus: Eu sunt Creatorul vostru și v-am făcut după chipul Meu. Viața voastră este susținută de Mine, căci în Mine aveți viața, mișcarea și ființa. V-am oferit toate lucrurile necesare bunăstării și fericirii voastre (subzistență, casă, tovărășie umană) și v-am făcut stăpâni ai lumii de sub Mine. Dacă sunteți dispuși să susțineți această relație cu Mine pentru că Mă iubiți, atunci Eu voi fi Dumnezeu vostru, iar voi veți fi copiii Mei. Puteți afirma această relație și încrederea pe care ea o implică ascultând pur și simplu de porunca aceasta specifică.

Până la urmă, relația noastră cu Dumnezeu poate fi eficientă și de durată doar dacă noi alegem în mod liber să acceptăm voia Lui. Respingerea voii Sale înseamnă, în esență, să pretindem să fim independenți de El. Acest lucru arată că noi credem că nu avem nevoie de El. Este o alegere care duce la cunoștința răului, iar răul duce la înstrăinare, singurătate, frustrare și moarte.

Testul pe care Dumnezeu li l-a dat lui Adam și Evei a fost unul al loialității și al credinței. În ce fel ne confruntăm și noi astăzi cu teste asemănătoare? Cum servește Legea lui Dumnezeu drept o analogie a poruncii date în Geneza 2:16,17?

Joi, 1 aprilie – Ruperea relației

5. Avem tendința să-i credem pe cei pe care îi cunoaștem și să ne îndoim în mod instinctiv de cei pe care nu îi cunoaștem. Eva s-ar fi îndoit în mod natural de Satana. Mai mult, orice atac direct la

adresa lui Dumnezeu ar fi făcut-o să aibă o atitudine defensivă. Prin urmare, ce pași a făcut Satana ca să ocolească sistemul natural de apărare al Evei? Geneza 3:1-6

„Oricât de deplorabil a fost păcatul Evei și încărcat de o potențială suferință pentru familia omenească, alegerea ei nu a inclus neapărat rasa umană în pedeapsa pentru păcatul ei. Alegerea lui Adam, în deplină înțelegere a unei porunci exprese a lui Dumnezeu, mai degrabă decât cea Evei, a fost cea care a făcut ca păcatul și moartea să fie partea inevitabilă a omenirii. Eva a fost înșelată. Adam, nu.” – *The SDA Bible Commentary*, vol. 1, p. 231

Ca urmare a acestei încălcări flagrante și a nesocotirii poruncii lui Dumnezeu, relația dintre Dumnezeu și oameni este acum ruptă. Ea s-a schimbat dintr-o părtășie directă cu Dumnezeu într-o fugă plină de teamă din prezența Sa (Geneza 3:8-10). Înstrăinarea și separarea au luat locul părtășiei și al comuniunii. Păcatul a apărut și toate consecințele lui urâte au urmat. Dacă nu se făcea ceva, omenirea se îndrepta spre distrugerea veșnică.

6. În mijlocul acestei tragedii, ce cuvinte de speranță și de făgăduință a rostit Dumnezeu? Geneza 3:15

Uimitorul cuvânt de speranță profetică al lui Dumnezeu vorbește despre o vrăjmășie între șarpe și femeie, între Sămânța ei și sămânța lui. Acest lucru culminează cu apariția victorioasă a unui Urmaș reprezentativ din sămânța femeii, care îi dă o lovitură mortală lui Satana.

În starea lor cumplită de neajutorare, Adam și Eva trebuiau să găsească speranță în această făgăduință mesianică, o speranță care avea să le transforme existența, fiind dată și susținută de Dumnezeu. Făgăduința despre Mesia și despre biruința finală, oricât de vag a fost afirmată la vremea aceea, a ridicat întunecimea în care actul lor de păcătuire îi așezase.

Citește Geneza 3:9, unde Dumnezeu le spune lui Adam și Evei: „Unde ești?” Bineînțeles, Dumnezeu știa unde erau ei. În loc să fie pline de condamnare, cuvintele Lui aveau scopul de a-i atrage înapoi la El pe oamenii chinuți de remușcări. În ce fel Îl vedem și acum pe Dumnezeu cum caută să ne cheme la mila și la harul Său?

Vineri, 2 aprilie – Un gând de încheiere

„Cred că a fost o predică despre Evanghelie în acele două cuvinte divine, în timp ce ele străbăteau desișul tufișului și ajungeau cu o puternică rezonanță la urechile fugarilor: «Unde ești?» Dumnezeuul tău nu este dispus să te piardă. El a ieșit să te caute, așa cum curând după aceea El a plănuit să vină în persoana Fiului Său, nu doar ca să caute, ci și ca să salveze ceea ce acum este pierdut.” — Charles Spurgeon, *The Treasury of the Bible*, 1962, Old Testament, vol. 1, p. 11.

Rezumat: Dumnezeu ne-a creat după chipul Său pentru ca între El și noi să poată fi o părtășie plină de iubire. Deși apariția păcatului a distrus unitatea de la început, Dumnezeu caută să restaureze relația aceasta prin intermediul planului de mântuire. În calitate de creaturi dependente, viața capătă adevăratul sens și claritate doar atunci când suntem uniți cu Creatorul nostru.

STUDIUL LA RÂND – BIBLIA ȘI CARTEA EVANGHELIZARE

Biblia: Iona 1 - Mica 3

1. De unde știau corăbierii că Iona fugea de fața Domnului?
2. Cine îndepărtează îndurarea de la ei înșiși?
3. Cum l-ar fi primit poporul pe cel care ar fi venit „cu vânt și minciuni”?
4. Care era datoria căpeteniilor și a mai-marilor „casei lui Israel”?

Evanghelizare, Secțiunea 13, subcapitolul „Câștigarea familiilor”

5. Completează citatul: „Prezentarea lui Hristos în familie, la gura sobei”